

[Anders Andersen.]

ninger om den kornordning, som skal gennemføres. Nogle ønskede den forbedret i form af større priser, andre ønskede den helt afskaffet. Jeg hører afgjort til dem, der betragter det som en betydelig mangel i det forlig, der er blevet indgået, at der ikke blev gennemført en kornordning, der byggede på større foderkornspriser. Jeg må måske have lov til at sige, at her mødte vi en kompakt modstand, måske mere byggende på gamle fordomme end på en realitetsvurdering af den udvikling, som vi i øjeblikket står over for. Det er muligt, at de kommende måneder vil kunne overbevise en eller anden endnu mere om, at det var en svaghed ved dette forlig, at en forbedret kornordning ikke kunne gennemføres.

Når jeg nævner disse ting, er det for at give udtryk for, hvad jeg også sagde ved første behandling, at når man går ind i forligsforhandlinger, så må man — i hvert fald i de fleste tilfælde — affinde sig med at give afkald på nogle af de synspunkter, man mente burde gennemføres. Det er nu engang forhandlingsvilkårene, og det har også været tilfældet under de forhandlinger, der har været ført med henblik på den lovgivning, som vi i øjeblikket står over for at skulle gennemføre.

Jeg vil også gerne have sagt, at med hensyn til fremtiden er det vel svært i øjeblikket at vurdere, hvilke vilkår dansk landbrug vil komme til at producere under fremover. De forhandlinger, der føres på forskellige områder med hensyn til markedsproblemer og markedsdannelse, kan måske i løbet af måneder, måske i løbet af et år eller mere ændre mulighederne og vilkårene for produktionen i det hele taget, for afsætningen inden for dansk landbrug. Jeg er helt sikker på, at man inden for regeringen i øjeblikket har den opfattelse, at det ville være lykkeligt, om de forhandlinger, der er i gang, vil føre til en større samling inden for Vesteuropa. Hvis denne større samling finder sted, vil de forhold, der ligger til grund for de forlig, som vi drøfter i dag, måske være helt anderledes. Diskussionen om kornprisernes højde og lignende ting ville da ske under helt andre vilkår, idet vi da ville komme ind i et fællesskab, hvor man opererer med beløbstørrelser, der ligger

betydeligt over det, vi i øjeblikket må notere herhjemme. Jeg tror, man kan sige, at det i hvert fald er et ønske og håb inden for dansk landbrug, at produktionsvilkårene vil kunne ændre sig derhen, at den lovgivning, der nu gennemføres, må kunne afløses af mere frie vilkår for dansk landbrug.

Der kunne i denne forbindelse gøres mange kommentarer, men det skal jeg lade ligge ved denne lejlighed. Jeg har kun ønsket at fremsætte disse få betragtninger, kun ønsket at understrege, at den lovgivning, der gennemføres, vel i og for sig ikke er udtryk for, at der er landbrugskrise i Danmark, men så afgjort er udtryk for, at der er en likviditetskrise, en likviditetskrise, som er affødt af det store investeringsbehov, der har været, den omlægning, den rationalisering og i nogen grad også produktionsændring inden for dansk landbrug, der har fundet sted. Det er denne øjeblikkelige vanskelighed, som skulle afhjælpes med disse lovforslag, og det er min opfattelse, at de i hvert fald for mange landmænd vil være en værdifuld hjælp i den øjeblikkelige situation.

Jeg skal derfor slutte disse betragtninger med at opfordre det høje ting til at stemme for de af flertallet stillede ændringsforslag og stemme for lovforslagene i den affattelse, de herefter får.

Reedtz-Thott: Når jeg har bedt om ordet ved tingets anden behandling af de to lovforslag vedrørende landbruget, er det, fordi jeg føler trang til at sige et par ord i al almindelighed om den situation, der har ført til disse forslags fremsættelse, og til at kommentere enkelte af de bemærkninger, der er faldet under forhandlingen.

Det kan måske synes betænkeligt at tage ordet i en sag, hvor man er erhvervs-mæssigt engageret, men disse betænkeligheder har jeg overvundet ud fra den betragtning, at nogen kunne få det indtryk, at den, der tier, samtykker.

For det første lidt om grunden til, at vi overhovedet behandler forslag om foranstaltninger til landbrugets gavn på dette tidspunkt. Under al den tumult, der har været i de sidste måneder, og under den heftige diskussion, der fandt sted ved første behandling, er det, ligesom man har glemt den egentlige grund til, at disse